

Serdeczne pozdrowienia!

Chciałbym powitać Cię tym werselem już na samym początku.

Księga Daniela 12;4

„...Wielu będzie dociekało i poznanie wzrośnie.”

Będziemy korzystać z Biblii (warto ją mieć pod ręką). Wierzę, że jest natchnioną Księgą i prawdziwie opisuje naszą rzeczywistość. Warto przeczytać wszystko do końca, urwane czytanie nie przyniesie wiele korzyści.

Mam nadzieję, że każdy kto to czyta wyniesie z tego dla siebie bardzo dużo przydatnych informacji. Zaznaczę też, że nie jest to poznanie jednego człowieka.

Dzieje Izraela

Głównym tematem tego dokumentu jest Izrael, Biblijny Izrael. Chciałbym przytoczyć i pokrótce opisać jego historię, zaznaczyć ważne wydarzenia i pokazać co się z nim dzieje dzisiaj.

Gdy słyszymy słowo **Izrael** to kojarzy nam się z państwem powstałym w 1948r. (wokół którego bardzo głośno...) a osoby tam mieszkające to Żydzi. A jak słyszymy Żydzi to od razu widzimy przed oczami judaizm! Niesłychane!

Ale czy tak było zawsze?

Nie, więc zobaczmy jak to się zaczęło.

1) Abraham zawarł Przymierze z Panem Bogiem.

Rodzaju 15;17 – 18

*„A kiedy słońce zaszło i nastąpiła głęboka ciemność, ukazał się dymiący piec i ognisty znicz, który przemieszczał się pomiędzy rozciętymi na połowy zwierzętami. Tego dnia PAN zawarł przymierze z Abramem, oświadczając: **Twojemu potomstwu dam tę ziemię, od rzeki egipskiej aż po wielką rzekę Eufrat**”*

2) Potomkiem Abrahama z obietnicy był Izaak.

Rodzaju 17;21

„Jednak moje przymierze ustanowię z Izaakiem, którego urodzi ci Sara o tym czasie w następnym roku!”

3) Synem Izaaka, którego wybrał Pan Bóg jest Jakub.

Malachiasz 1;2 – 3

*„Pokochałem was - mówi PAN. A wy pytacie: Co ma o tym świadczyć? Czy Ezaw nie był bratem Jakuba? - oświadcza PAN. Jednak **Jakuba ukochałem**, a Ezawa odsunąłem...”*

4) **Jakubowi** Pan Bóg zmienił imię na **Izrael**

Rodzaju 32;27 – 28

„Zapytał go zatem: *Jak ci na imię?* I odpowiedział: *Jakub*. Wówczas usłyszał: *Nie będziesz już nazywał się Jakub, lecz **Izrael**, bo zmagaleś się z Bogiem i z ludźmi - i zwyciężyłeś.*”

5) Izrael miał 12 synów. Z nich powstał naród liczny jak gwiazdy na niebie, składający się z Dwunastu Plemion Izraela.

Rodzaju 35;23 – 26

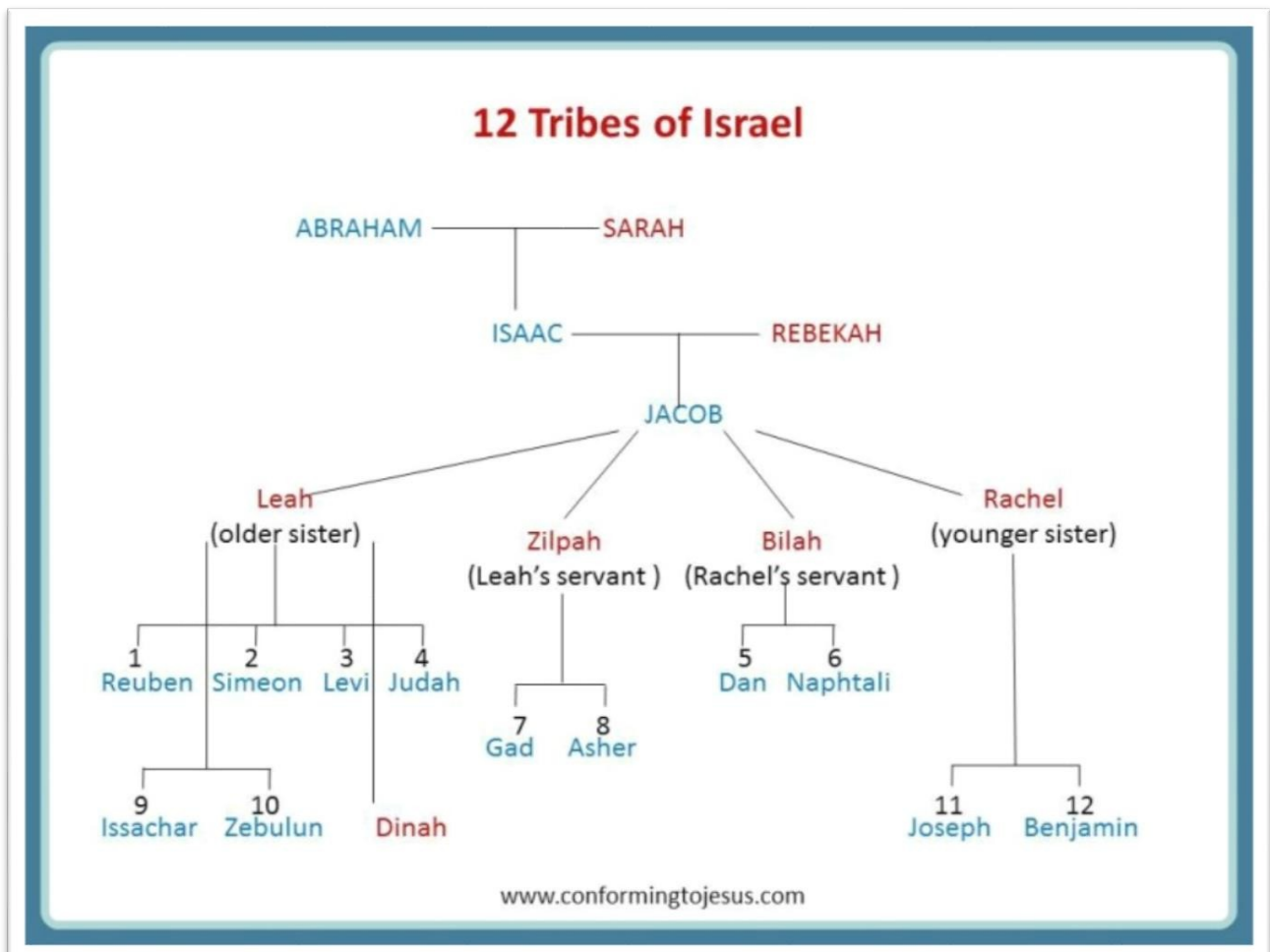
„Oto synowie Lei: **pierworodny Jakuba Ruben**, następnie **Symeon, Lewi, Juda, Issachar i Zebulon**. Synowie Racheli to **Józef i Benjamin**. Synowie Bilhy, służącej Racheli, to **Dan i Naftali**. Synowie Zilpy, służącej Lei, to **Gad i Aszer**. Ci synowie Jakuba urodzili mu się w **Padan-Aram.**”

6) Potomstwo Abrahama to Izraelici.

Rodzaju 15;5 i 13

„Następnie wyprowadził go na dwór i polecił: *Spójrz ku niebu! Policz gwiazdy, jeśli zdołasz je policzyć! I oświadczył: Tak liczne będzie twoje potomstwo ... Wtedy PAN powiedział do Abrama: **Pamiętaj, że twoje potomstwo będzie przechodniem w obcej ziemi. Twoich potomków będą tam zniewalać i ciemiężyć przez czterysta lat.**”*

12 Plemion Izraela

Skupmy się na tym co rozumiemy przez słowo **Izrael**.

Rodzaju 32;27 – 28

„Zapytał go zatem: Jak ci na imię? I odpowiedział: *Jakub*. Wówczas usłyszał: *Nie będziesz już nazywał się Jakub, lecz **Izrael**...*”

Jak widać to imię pewnego człowieka – Jakubowi Pan Bóg zmienił imię tak jak Abrahamowi (wcześniej nazywał się Abram).

Jakub, a teraz już Izrael, miał 12 synów, a potomkowie tych synów określane są mianem **Dwunastu Plemion Izraela**.

Czy Izraelici to Żydzi?

W mojej Biblii na początku, do księgi Ezdrasza, synów Judy (Juda to **czwarty** syn Izraela, czyli Jakuba, bo Jakub to Izrael) określano mianem **Judejczycy**. W księgach, np. Ezdrasza, Estery, Daniela pojawia się aramejskie słowo określające ludzi, których przodkiem był Juda. Aramejskie, ponieważ w czasach Babilonu aramejski był językiem międzynarodowym. Można powiedzieć, że język ten był językiem urzędowym w Babilonii.

Jednak ktoś przetłumaczył słowo **Judejczycy** na **Żydzi**.

Można to sprawdzić w tekstach oryginalnych, w tak zwanej interlinii, którą serdecznie polecam:

<https://biblehub.com/interlinear/genesis/1-1.htm>

Po co o tym wspominam? Dlatego, że słowa mają znaczenie. Wszystko zaczyna się od słowa, zwiedzenie także.

Aż się chce przytoczyć **Ewangelię Jana 1;1** „*Na początku było Słowo...*”

Zastąpienie tego słowa powoduje jedno wielkie zamieszanie co do tego kim jest Naród Wybrany. My wiemy, że są nim Izraelici. Jakoś tak się przyjęło, że określamy ich mianem **Żydzi**. Poprzez to myślimy, że Żydzi to Izraelici, jednak błędnie.

Gdyby ktoś tego słowa nie zmienił i używalibyśmy nadal określenia Judejczycy, to tutaj powinna się zaświecić lampka i powinno się zadać pytanie: „*A gdzie reszta?*”

Jaka reszta można zapytać. A no reszta pokoleń z synów Izraela bo **Judejczycy** to jedynie ludzie pochodzący od **Judy**. To jest reszta: Rubenicy, Symeonicy, Lewicy, Beniamicy, itd...

To naprawdę ma znaczenie. Izrael nie spłodził syna, który się nazywał **Żyd**. Określenie to nie ma sensu.

Abraham – Izraelita czy Hebrajczyk?

Gdy Abraham chodził po ziemi to Izrael jako naród dopiero się kształtował, więc nie określamy go w ten sposób.

Nazwa **Hebrajczyk** pochodzi od hebrajskiego słowa **abar** - co znaczy **oddzielić się, przejść**.

Abraham był Aramejczykiem, mieszkał w Aramie (dzisiejsza Syria)

Powtórzonego Prawa 26;5 SNP

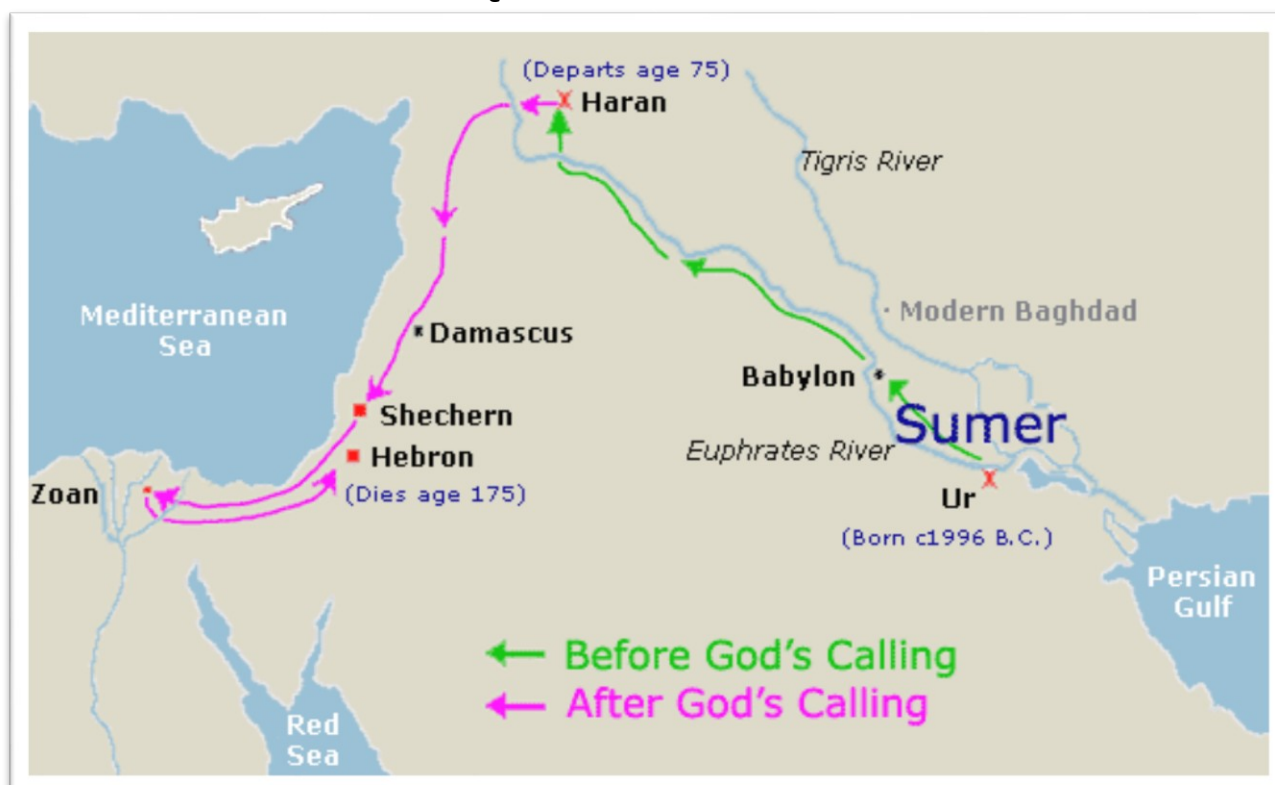
„Ty zaś odezwiiesz się ponownie. Wyznasz wobec PANA, twój Bóg: Mój ojciec był wędrownym **Aramejczykiem**...”

Bóg wezwał go, aby wyszedł z ziemi Haran i poszedł do Kanaanu. Abraham stał się **Hebrajczykiem**, bo **przeszedł** do życia z Bogiem, zaufał Mu.

Rodzaju 12;1 i 4

„PAN powiedział do Abrama: Wyjdź ze swojej ziemi, zostaw swoich krewnych i dom swojego ojca i idź do ziemi, którą ci wskażę ... Abram wyruszył więc, tak jak mu polecił PAN, a poszedł z nim również Lot. Abram miał siedemdziesiąt pięć lat, gdy wyszedł z Haranu.”

Wędrowka Abrahama

- Na **zielono** ← Przed Bożym wezwaniem
- Na **różowo** ← Po wezwaniu przez Boga

Przejście przez wodę jest widocznym, fizycznym przejściem. Odzwierciedla ono przejście w życiu duchowym.

Dodatkowo Abraham wychodząc z **Haranu** musiał przekroczyć rzekę Eufrat. Abraham przeszedł przez rzekę, przez wodę! (spójrz na powyższą mapkę)

Po długim czasie dzieci Abrahama, a synowie Izraela, zaszli do Egiptu, rozrosli się tam w liczny naród. Stali się niewolnikami w tej ziemi, aż w końcu Wszechmocny Bóg wysłał swojego sługę Mojżesza razem z Aaronem (a oni nie byli Żydami, **Wyjścia 2;1**) po to, aby wyzwolić Izrael z niewoli.

Księga Wyjścia 12;37 – 38

*„Wyruszyli więc synowie Izraela z Ramzes do Sukkot, około sześćuset tysięcy pieszych mężczyzn, nie licząc dzieci. **Ale szło z nimi też mnóstwo obcego ludu** oraz owce i bydło, bardzo liczny dobytek.”*

Szło z nimi wiele osób z różnych narodów (więc nie byli to genetycznie synowie Izraela), które się dołączyły do tego narodu i również *zostają określone jako **Izrael***.

Oddzielili się od swoich przodków. Przeszli przez wodę – przez Morze Czerwone i przyłączyli się do Izraela.

Cały Izrael zawiera Przymierze z Panem Bogiem

Powtórnego Prawa 5;22

Po wygłoszeniu Przykazań „*Te słowa wypowiedział PAN do **całego waszego zgromadzenia** na górze spośród ognia, obłoku i ciemności donośnym głosem. I nic nie dodał. Potem napisał je na dwóch tablicach kamiennych i dał mi je.”*

Gdy obozowali blisko Ziemi Obiecanej, Bóg zarządził przeprowadzenie zwiadu Kanaanu. Mojżesz musiał zebrać przedstawicieli każdego z plemion.

Jednym z nich był Kaleb, syn Jefunego – mimo iż był Kenizytą (nie był synem Izraela) to został przyłączony do plemienia Judy.

Liczb 13;2

„Wyślij mężczyzn, aby wyspiegowali ziemię Kanaan, którą daję synom Izraela. Z każdego pokolenia ich ojców wyślecie po jednym mężczyźnie; tych, którzy są wśród nich wodzami.”

Liczb 13;6

„Z pokolenia Judy – Kaleb, syn Jefunego.”

Jozuego 14;6

„Wtedy synowie Judy przyszli do Jozuego w Gilgal i powiedział do niego Kaleb, syn Jefunego, Kenizyta...”

Po przeprowadzeniu zwiadu i zdaniu raportu, lud Izraela wątpi w pomoc Pana Boga. Zaczyna szemrać przeciwko Stwórcy i za to Izrael został ukarany czterdziestoletnią tułaczką po pustyni.

W tym czasie Naród Wybrany rozrósł się o nowe pokolenie i właśnie to pokolenie, aby wejść do Ziemi Obiecanej, musiało przejść przez wody Jordanu

Podział Ziemi Obiecanej

W czasach Sędziów żyła jeszcze pewna kobieta, która nazywała się **Rut**, pochodziła z Moabu. Mieszkała tam ze swoją teściową Noemi, która pochodziła z Judei. Przebywały w Moabie z powodu głodu w Betlejem.

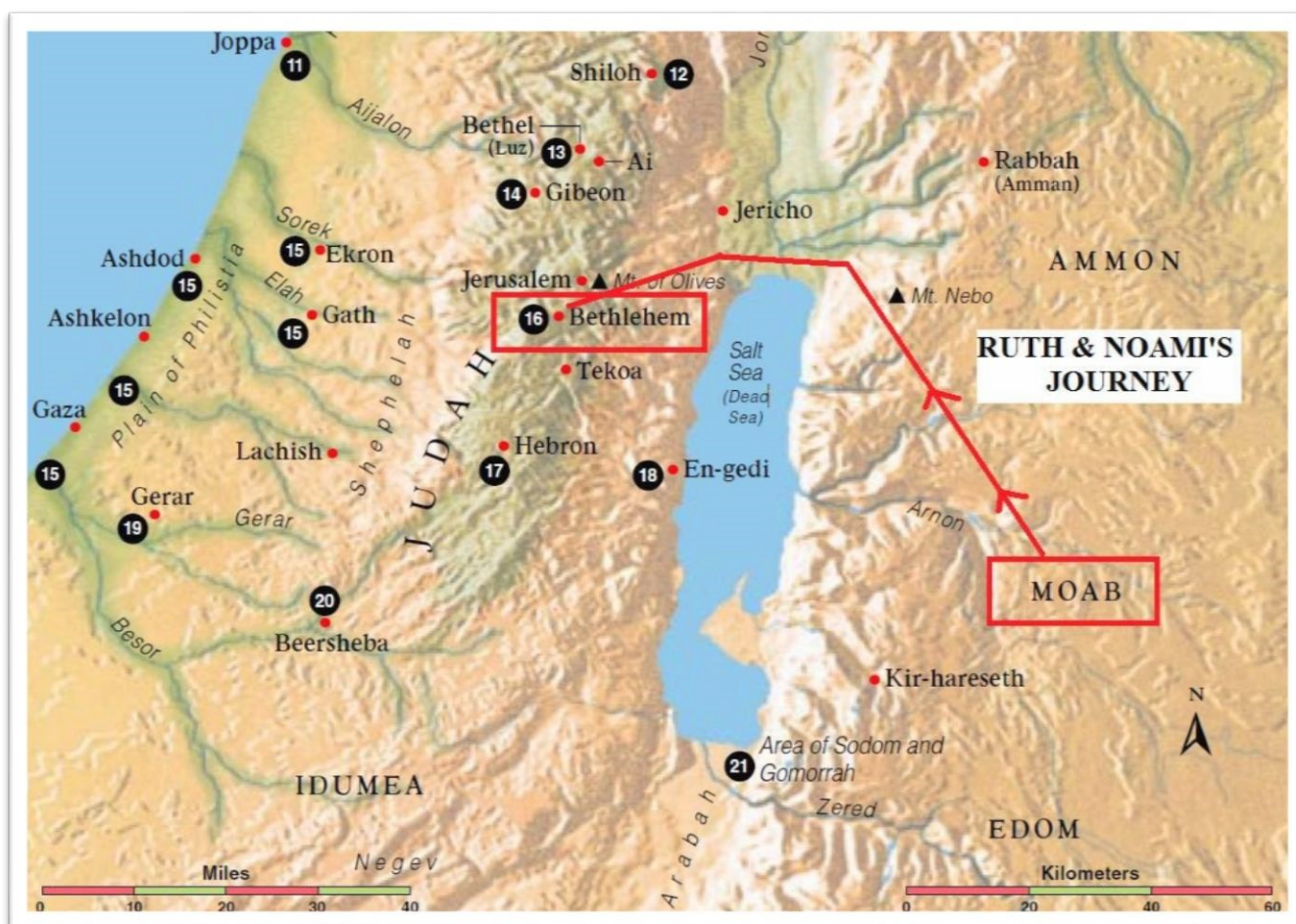
Nastał jednak trudny czas i Noemi musiała wracać do swojego ojczystego kraju, do miasta Betlejem. Rut jednak chciała przy niej pozostać.

Rut 1;16

*„Rut jednak odpowiedziała: Nie nalegaj na mnie, abym cię opuściła i odeszła od ciebie. Gdziekolwiek bowiem pójdiesz i ja pójdę, a gdziekolwiek zamieszkaż i ja zamieszka. **Twój lud będzie moim ludem, a twój Bóg będzie moim Bogiem.**”*

Rut razem z Noemi wyruszyły do ziemi Izraela, więc musiały **przejsć** przez rzekę Jordan!

Wędrownka Rut i Noemi

I tak oto Rut stała się częścią Izraela, a dokładnie przyłączyła się do plemienia Judy. Boaz wziął ją sobie za żonę. I stała się prababką Króla Dawida.

Rut 4;21 – 22

„...a Boaz splotdził Obeda; a Obed splotdził Jessego, a Jesse splotdził Dawida”

Król Dawid był władcą według Bożego Serca. Rządził sprawiedliwie nad wszystkimi Dwunastoma Plemionami Izraela! Jego syn, Salomon, z czasem złamał Przymierze i przyczynił się do rozpadu **Królestwa Izraela** na **Dwa Domy**.

1 Księga Królów 11;11 – 13

*„PAN powiedział więc do Salomona: Ponieważ dopuścisz się tego i nie przestrzegasz Mojego Przymierza ani Moich Nakazów, które ci przykazałem, na pewno **wyrwę ci królestwo i dam je twemu słudze**. Lecz nie uczynię tego za twego życia ze względu na Dawida, twego ojca, ale wyrwę je z ręki twego syna. **Nie wyrwę jednak całego królestwa. Dam jedno pokolenie twemu synowi ze względu na Dawida, mego sługę i ze względu na Jerozolimę, którą wybrałem.**”*

Sługą Salomona był Jeroboam.

1 Księga Królów 11;29 – 32

*„W tym akurat czasie Jeroboam wyszedł z Jerozolimy i w drodze natknął się na proroka Achiasza z Szilo. Prorok miał na sobie nowy płaszcz. Byli na polu całkiem sami. Achiasz zdjął wówczas z siebie nowy płaszcz, **rozdarł go na dwanaście części** i powiedział do Jeroboama: Weź sobie **dziesięć kawałków**, bo tak mówi PAN, Bóg Izraela: Oto wydzieram królestwo z ręki Salomona i dziesięć plemion przekazuję tobie. Jemu zostawię jedno plemię ze względu na mego sługę Dawida i ze względu na Jerozolimę, miasto, które wybrałem spośród wszystkich plemion Izraela.”*

Dodatkowo syn Salomona, Rechabeam, jako władca nałożył na lud ciężkie jarzmo i to również przyczyniło się do rozpadu Królestwa. **1 Księga Królów 12;1 – 24**

Królestwo Izraela 12 Plemion	
Królestwo Północne – Dom Izraela	Królestwo Południowe – Dom Judy
Pod rządami Jeroboama	Pod rządami Rechabeama
Ze stolicą w Samarii.	Ze stolicą w Jerozolimie
10 Plemion	2 Plemiona
Potomkowie Rubena, Symeona, Issachara, Zebulona, Gada, Aszera, Dana, Naftalego oraz Józefa (jako Efraim i Manasses)	Potomkowie Judy oraz Beniamina

Synowie Lewiego pełnili służbę jako kapłani, nie otrzymali wyznaczonego terenu ziemi. Mieszkali w wyznaczonych miastach – wśród swoich braci.

Królestwa Izraela i Judy

Północne Królestwo (Dom Izraela) żyło w wielkim odstępstwie od Prawa.
Dom Judy wcale nie postępował lepiej.

W konsekwencji *Dom Izraela* został **uprowadzony do niewoli asyryjskiej** i nigdy z niej nie powrócił.

Cały 17 rozdział Drugiej Księgi Królów mówi o tych wydarzeniach.

2 Królów 17;23

„Aż PAN odrzucił Izraela sprzed swego oblicza, jak zapowiedział przez wszystkie swoje sługi, proroków. I tak Izrael został uprowadzony ze swojej ziemi do Asyrii i tak jest aż do dziś.”

Po 200 latach i Dom Judy został **przesiedlony do Babilonu**. Juda, a raczej jego część, jednak powróciła do swojej ziemi po 70 latach niewoli.

Niewola Izraela i Judy

- Na **fioletowo**: Asyria zabiera Izraela w niewolę
- Na **zielono**: Babilon bierze Judę w niewolę
- Na **pomarańczowo**: Asyria zbiera Pogan do zapełnienia terenów Izraela

Cały, rozbity na dwa Królestwa, Izrael złamał Przymierze, w efekcie stali się **poganami!** **Ludźmi bez Przymierza!** Zostali rozproszeni po całej ziemi!

Ezechiel 20;23

„Podniosłem ku nim moją rękę na pustyni, że ich rozprósze pomiędzy poganami i rozrzuce po ziemiach

Czy tak zostanie na wieki? Czy Izrael wśród obcych ludów ciągle będzie się tułał? Nie! Jest nadzieja. Piękna obietnica zapowiadana przez proroków! (Warta przeczytania)

Jeremiasz 31;1 – 40

Jeremiasz 31;1 i 31 i 35 – 36

*„W tym właśnie czasie - oświadcza PAN - **będę Bogiem wszystkich Plemion Izraela, a one będą moim ludem** ... Oto idą dni - oświadcza PAN - gdy zawrę z **Domem Izraela i z Domem Judy Nowe Przymierze** ... Tak mówi PAN, Dawca słońca, by było światłem za dnia, Pan księżycy i gwiazd, aby świeciły nocą, Poruszyciel morza wraz z szumem jego fal, Ten, którego imię brzmi PAN Zastępów: **Jeśliby te prawa mogły przestać działać - oświadcza PAN - to i potomstwo Izraela mogłoby już na zawsze przestać być Moim Narodem.**”*

Dodatkowo Król Dawid dostał obietnicę od Pana Boga, że jego Królestwo będzie trwałe! Mimo tych wydarzeń!

2 Samuela 7;12 – 16

*„Gdy się dopełnią twoje dni i zaśniesz ze swoimi ojcami, **wzbudzę po tobie twojego potomka, który wyjdzie z twego wnętrza, i umocnię jego królestwo.** On zbuduje dom dla mojego imienia, a ja utwierdzę tron jego królestwa na wieki. Ja będę mu ojcem, a on będzie mi synem. Jeśli zgrzeszy, skarcę go różgą ludzką i razami synów ludzkich. Lecz moje miłosierdzie nie odstąpi od niego, tak jak je cofnąłem od Saula, którego odrzuciłem przed tobą. **I twój dom i twoje królestwo będą utwierdzone na wieki przed tobą, a twój tron będzie trwał na wieki.**”*

Gdy Dawid zaśnie to znaczy, gdy umrze wtedy to właśnie Bóg wzbudzi mu potomka. Czy to jest możliwe, aby martwy człowiek mógł spłodzić syna? To nie o Salomonie tutaj mówił Prorok Natan!

Amosa 9;11

*„W tym dniu podniosę upadły **Przybytek Dawida** i zamuruję jego wyłomy; wzniosę jego ruiny i odbuduję go, jak za dawnych dni.”*

Prorok Amos mówi akurat o **Przybytku Dawida** (a nie o Świątyni Salomona) dlatego, że Król Dawid władał sprawiedliwie nad **wszystkimi 12 Plemionami Izraela!**

Zatem kto jest Tym potomkiem, który odbuduje **Przybytek Dawida**?

Ewangelia Mateusza 1;1

*“Księga rodu **Jezusa Chrystusa**, syna Dawida, syna Abrahama.”*

To nie nikt inny tylko Jezus z Nazaretu jest prawowitym następcą tronu Króla Dawida. Jest **Władcą Całego Izraela!**

Urodził się w Betlejem, w mieście na terenie Judy, bo jak już pisałem Juda powrócił do ziemi. Dom Izraela ciągle jest rozproszony po narodach.

Ewangelia Jana 1;48

„Odpowiedział mu Natanael: Mistrzu! Ty jesteś Synem Bożym, Ty jesteś **Królem Izraela.**”

Ewangelia Mateusza 15;24

„A On odpowiedział: Jestem posłany tylko do owiec zaginionych z Domu Izraela.”

Jedną z takich zagubionych owiec z Domu Izraela była Samarytanka z którą Pan Jezus rozmawiał przy studni Izraela (jak już wiemy Jakub został nazwany Izraelem).

Ewangelia Jana 4;5 – 7 i 12

„I przyszedł do miasta w Samarii, zwanego Sychar, blisko pola, które **Jakub** dał swemu synowi **Józefowi**. A była tam studnia Jakuba. Jezus więc, zmęczony drogą, usiadł sobie na studni. A było około godziny szóstej. I przyszła kobieta z Samarii, aby zaczerpnąć wody. Jezus powiedział do niej: Daj mi pić ...

Czy ty jesteś większy niż **nasz ojciec Jakub**, który nam dał tę studnię i sam z niej pił, a także jego synowie i jego dobytek?”

Dom Izraela musi zostać zgromadzony, aby się wypełniło proroctwo zjednoczenia Królestwa Izraela. **Piękne proroctwo Ezechiela (37;1 – 28)**

Zachęcam do przeczytania całego fragmentu, ja wklejam tylko 4 wersety.

Ezechiel 37;19 i 21 – 22 i 24

„Oznajmij: Tak mówi Wszechmocny PAN: Oto Ja biorę kawałek drewna Józefa, który jest w ręku Efraima, oraz plemion, które z nim są związane, i przykładam do kawałka Judy. Uczynię z nich jeden kawałek! Będą w moim ręku jednym! ... Potem powiedz im: Tak mówi Wszechmocny Pan: **Oto Ja zbiorę synów izraelskich spośród narodów, do których przybyli i zgromadzę ich zewsząd, i przyprowadzę ich do ich ziemi. I uczynię z nich jeden naród w tej ziemi na górach izraelskich, i jeden król będzie panował nad nimi wszystkimi, i już nie będą dwoma narodami, i już się nie rozdzielił na dwa królestwa ... A sługa mój, Dawid, będzie ich królem; wszyscy oni będą mieć jednego pasterza; będą postępować według Moich Praw, będą przestrzegać Moich Przykazań i wykonywać je.**”

Zauważ, że Dom Izraela w tym proroctwie nazwany jest Józefem w ręku Efraima. Efraim to jeden z synów Józefa, ale skupmy się na samym Józefie.

Józef oraz Benjamin pochodzą od jednej matki.

Rodzaju 43;29 – 30

„Zatem podniósł swoje oczy i spostrzegł **swojego brata Beniamina, syna swojej matki**, i powiedział: Czy to ten wasz najmłodszy brat, o którym mi mówiliście? Powiedział także: Oby Bóg był ci miłościwy, miłe dziecię. I Józef przerwał rozmowę, ponieważ zawrzała jego miłość do swojego brata, więc przeszedł do innej komnaty i tam płakał.”

Bardzo byli ze sobą życzliwi jednak teraz w „postaci” dwóch plemion są rozdzieleni. Plemię Józefa należy do **Domu Izraela**, a plemię Beniamina do **Domu Judy**.

Dlaczego poruszam tę kwestię?

Ponieważ wiele lat temu Król Izraela, Pan Jezus, powołał pewnego **Beniamitę**, aby ogłosił swojemu ukochanemu **bratu Józefowi**, czyli Domowi Izraela, że może wracać do Przymierza.

List do Rzymian 11;1

*„Zatem mówię: Czy Bóg odsunął swój lud? Nie może być. Gdyż ja także jestem Izraelitą z nasienia Abrahama oraz **plemienia Beniamina**.”*

To **Paweł** został powołany jako apostoł **pogan** – ludzi bez Przymierza. Takim właśnie się stał Dom Izraela – bez Przymierza.

1 list do Tymoteusza 2;6 – 7

*„Który wydał samego siebie na okup za wszystkich, na świadectwo we właściwym czasie. Ze względu na nie zostałem ustanowiony kaznodzieją i apostołem – mówię prawdę w Chrystusie, nie kłamię – **nauczycielem pogan w wierze i prawdzie**.”*

Jak napisane jest, że **Przybytek Dawida** zostanie odbudowany, a Pan Jezus przyszedł szukać zaginionych owiec z **Domu Izraela**, tak to właśnie Apostoł Paweł ich szukał głosząc Dobrą Nowinę. O tym mówi Biblia!

Dzieje Apostolskie 17;22 i 27 – 29

*„Paweł stanął więc na środku Areopagu i powiedział: **Ateńczycy!** Widzę, że w swej religijności jesteście bardzo przezorni ... Aby szukali Pana, by Go właśnie szukali po omacku i znaleźli. Zatem Pana, który jest niedaleko od każdego jednego z nas. Bowiem w Nim żyjemy, zostaliśmy wprawieni w ruch i jesteśmy. Jak i u was niektórzy z poetów powiedzieli: **Gdyż jesteśmy Jego plemieniem**. Zatem **będąc plemieniem Boga**, nie powinniśmy uważać, że to Boskie podobne jest do złota, srebra lub kamienia, że jest rękodziłem rytu oraz umysłu człowieka.”*

Dzieje Apostolskie 26;6 – 7

*„A teraz stoję sądzony z powodu nadziei obietnicy, która pojawiła się przodkom od Boga, I ku której ma nadzieję dojść **nasze Dwanaście Pokoleń**, w zapale służąc Bogu dniem i nocą. Względem tej nadziei, królu Agryppo, jestem oskarżany przez Judejczyków.”*

Czy Apostoł Paweł miał rodowody ludzi? Sprawdzał kto należy do Izraela a kto nie?

Oczywiście, że nie sprawdzał, przecież to nie miało i nie ma znaczenia. Wiedział o tym, że każdy człowiek ma prawo być **wszczepiony** w Izrael. Tak jak przy wyjściu Izraela z Egiptu. Tam również było wiele ludzi z różnych narodów. Rut także nie była rodzoną Izraelitką. Przecież pochodziła z Moabu.

Rzymian 11;16 – 17

*„Ponieważ jeśli zacyzn jest święty, to i ciasto, a jeśli korzeń jest święty, to i gałęzie. Jeśli zaś niektóre z **gałęzi zostały odłamane**, a ty, który byłeś **dzikim Drzewem Oliwnym**, zostałeś wszczepiony zamiast nich i stałeś się uczestnikiem korzenia i tłustości **Drzewa Oliwnego**;*”

Apostoł Paweł posługuje się symboliką z Księgi Jeremiasza.

Jeremiasz 11;17 – 18

*„PAN nazwał cię **zielonym Drzewem Oliwnym**, pięknym, dającym piękny owoc, ale wśród huku wielkiej burzy rozpałił nad nim ogień, **połamane są jego gałęzie**. PAN Zastępów bowiem, który cię zasadził, zapowiedział przeciwko tobie to nieszczęście z powodu niegodziwości **Domu Izraela i Domu Judy**, którą popełniły na własną szkodę, aby mnie pobudzać do gniewu, paląc kadzidło Baalowi.”*

Każdy człowiek przez wiarę zostaje **wszczepiony w Izrael**, każdy przez wiarę staje się **potomkiem Abrahama**.

Rzymian 2;28 – 29

„Judejczykiem jest się właściwie nie przez to, co widać na zewnątrz. Również nie w tym, co widoczne na ciele, zamyka się sens obrzezania. Judejczykiem jest się wewnątrz, obrzezanie serca jest sprawą ducha, nie litery. Taki właśnie człowiek zyska pochwałę - nie u ludzi, lecz u Boga.”

Judejczyk symbolizuje osobę z Przymierzem. Cieleśna przynależność do Izraela nie jest jednoznaczna z tym, że jest się w Przymierzu. To wynika z wiary, z Ducha. Ludzie przez wiarę stają się Ludem Bożym!

Rzymian 9;7 – 8

*„Nie wszyscy też są dziećmi Abrahama tylko dlatego, że są jego potomkami. Jest inaczej: Twoim potomstwem będą nazwani potomkowie Izaaka. **Znaczy to, że dziećmi Boga nie są dzieci cielesnego pochodzenia**. Jako potomstwo liczą się dzieci obietnicy.”*

Ewangelia Jana 8;37 – 39

*„Wiem, że jesteście potomstwem Abrahama, lecz usiłujecie mnie zabić, bo moje słowo nie znajduje w was miejsca. Ja mówię to, co widziałem u mego Ojca, a wy też robicie to, co widzieliście u waszego ojca. Odpowiedzieli mu: Naszym ojcem jest Abraham. Jezus im powiedział: **Gdybyście byli synami Abrahama, spełnialibyście uczynki Abrahama**.”*

Jakie były uczynki Abrahama?

Rodzaju 26;5

*„Dlatego że **Abraham posłuchał Mego Głosu i Strzegł Mego Nakazu, Moich Przykazań, Moich Ustaw i Moich Praw**.”*

Według ciała możesz być Izraelem, ale to jeszcze nic nie znaczy. Według wiary i ducha ludzie stają się **Duchowym Izraelem**.

Jak już wiemy Paweł był Izraelitą, z Domu Judy, z plemienia Beniamina. Cieleśnie należał do Izraela, ale duchowo dopiero od momentu nowo narodzenia.

Apostołowie wiedzieli o tym, że są **Izraelem**. Przez wieki zostało to „zakopane” i musimy dokopać się do Prawdy.

Dzieje Apostolskie 1:6 – 7

„Tak więc zebrani pytali go: Panie, czy w tym czasie przywrócisz Królestwo Izraelowi? Lecz On im odpowiedział: Nie do was należy znać czasy i pory, które Ojciec ustanowił swoją władzą.”

Pan Jezus nie odpowiedział, że tego nie zrobi. **Zrobi tylko w swoim czasie!**

Jakub posyła listy wierzącym w Pana Jezusa jako swojego Mesjasza! I tak się do nich zwraca.

List Jakuba 1:1

*„Jakub, sługa Boga i Pana Jezusa Chrystusa, przesyła pozdrowienia **Dwunastu Pokoleniom, które są w rozproszeniu.**”*

Dzieje Apostolskie 15:13 – 15

*„A gdy i oni umilkli, odezwał się Jakub: Mężowie bracia, posłuchajcie mnie. Szymon powiedział, jak najpierw **Bóg wejrzał na pogan, aby z nich wybrać lud dla Swego Imienia.** A z tym się zgadzają słowa proroków, jak jest napisane.”*

Kim jest lud dla Bożego Imienia?

1 List Piotra 2:9

*„Lecz wy jesteście **Rodem Wybranym, Królewskim Kapłaństwem, Narodem Świętym, Ludem Nabytym**, abyście rozgłaszali cnoty tego, który was powołał z ciemności do Swjej cudownej światłości”*

Wyjścia 19:5 – 6

*„A teraz, jeśli będziecie uważnie słuchać Mojego Głosu i przestrzegać Mojego Przymierza, będziecie **Moją szczególną własnością pośród wszystkich ludów**, gdyż moja jest cała ziemia. **Będziecie Mi Królestwem Kapłanów i Narodem Świętym** - te słowa przekaz synom Izraela.”*

Takim narodem miał być Izrael od samego początku, niestety był to lud twardego karku, dlatego potrzebował odnowienia.

2 Koryntian 5;17

„Tak więc jeśli ktoś jest w Chrystusie **nowym jest stworzeniem**; to co stare przeminęło, oto wszystko stało się nowe.”

Pan Jezus nowym Izraelem

Jest parę wydarzeń z życia Izraela podobnych do życia Pana Jezusa. Oto one:

Izrael	Pan Jezus
Wyjścia 4;22 <i>“I powiesz do faraona: Tak mówi PAN: <u>Izrael jest Moim Synem, Moim Pierworodnym.</u>”</i>	Mateusza 3;17 <i>“I rozległ się głos z nieba: <u>To jest Mój umiłowany Syn, w którym Mam upodobanie.</u>”</i>
Splodził 12 Synów	Powołał 12 Apostołów
Izrael za sprawą Józefa zaszedł do Egiptu Rodzaju 45;9 <i>“Idźcie więc szybko do mego ojca i powiedzcie do niego: Tak mówi twój syn Józef: Bóg uczynił mnie panem całego Egiptu, przyjedź do mnie, nie zwlekaj.”</i>	Pan Jezus za sprawą Józefa zaszedł do Egiptu Mateusza 2;13 <i>“A gdy oni odeszli, oto Anioł Pana ukazał się we śnie Józefowi i powiedział: Wstań, weź dziecko oraz jego matkę i uciekaj do Egiptu, i zostań tam, aż ci powiem. Herod bowiem będzie szukał dziecka, aby je zabić.”</i>
I z Egiptu wyszedł Ozeasza 11;1 <i>“Gdy Izrael był dzieckiem, umiłowalem go, a z Egiptu wezwałem Mego Syna.”</i>	I z Egiptu wyszedł Mateusza 2;15 <i>“I przebywał tam aż do śmierci Heroda, aby się wypełniło, co powiedział Pan przez proroka: <u>Z Egiptu wezwałem Mego Syna.</u>”</i>
Izrael jest Prawdziwą Winoroślą a jego potomkowie pędami. Jeremiasz 2;21 <i>„A ja cię zasadziłem jako wyborną Winorośl, nasienie zupełnie Prawdziwe. Jakżeż więc zmieniłaś mi się w zwyrodniałe <u>pędy dzikiej winorośli?</u>”</i>	Pan Jezus jest Prawdziwą Winoroślą a jego uczniowie pędami. Ewangelia Jana 15;1 – 2 <i>„Ja Jestem Prawdziwą Winoroślą, a Mój Ojciec jest winogrodnikiem. <u>Każdą latorośl, która we mnie nie wydaje owocu, odcina, a każdą, która wydaje owoc, oczyszcza, aby wydawała obfitszy owoc.</u>”</i>

Łączy się to z opisem Niebiańskiej Jerozolimy oraz Oblubienicy z Księgi Objawienia, ale o tym za chwilę.

Kościół Chrześcijański

Ewangelia Mateusza 16;18

„Otóż i Ja tobie powiadam: Ty jesteś Piotr, i na tej Skale zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne go nie przemogą.”

Kościół, ale co dokładnie oznacza to słowo? Sprawdźmy to w interlinii:

<https://biblehub.com/interlinear/genesis/1.htm>

3618 [e]	1473 [e]	3588 [e]	1577 [e]
oikodomēsō	mou	tēn	<u>ekklēsian</u>
οἰκοδομήσω	μου	τὴν	ἐκκλησίαν ,
I will build	My	-	<u>church</u>
V-FIA-1S	PPro-G1S	Art-AFS	N-AFS

(Fragment **Mateusza 16;18**)

Otóż wszędzie tam gdzie użyte zostało słowo **kościół** (po angielsku **church**) jest greckie słowo **ekklesia** i oznacza ono zgromadzenie, kongregacja.

Podam jeszcze dla potwierdzenia jeden fragment.

Dzieje Apostolskie 7;38

(Mowa jest o Mojżeszu z wcześniejszego wersetu) „On jest tym, co pojawił się w zgromadzeniu wybranych za Anioła mówiącego do niego na pustkowiu, na wyżynie Synaj oraz do naszych przodków. Ten otrzymał słowa żyjące, by nam je dać.”

3778 [e]	1510 [e]	3588 [e]	1096 [e]	1722 [e]	3588 [e]	1577 [e]
houtos	estin	ho	genomenos	en	tē	<u>ekklēsia</u>
οὗτός	ἐστίν	ὁ	γενόμενος	ἐν	τῇ	ἐκκλησίᾳ
This	is	the [one]	having been	in	the	<u>congregation</u>
DPro-NMS	V-PIA-3S	Art-NMS	V-APM-NMS	Prep	Art-DFS	N-DFS

(Fragment **Dziejów 7;38**)

Znowu mamy greckie **ekklesia**, tym razem przetłumaczone inaczej niż poprzednio, bo gdyby było tak jak wcześniej to Mojżesz byłby w kościele na pustyni.

Do czego zmierzam... Jest pewna nieścisłość w tłumaczeniu tego słowa. Raz jest tłumaczone jako **kościół** a raz jako **zgromadzenie** – kto o tym decyduje?

W rzeczywistości Pan Jezus powiedział takie słowa:

Ewangelia Mateusza 16;18

„Otóż i Ja tobie powiadam: Ty jesteś Piotr, i na tej Skale zbuduję moje zgromadzenie, a bramy piekielne go nie przemogą.”

Widać teraz ciągłość pomiędzy Starym Testamentem a Nowym. Bo o jakie zgromadzenie może chodzić?

Powtórzonego Prawa 5;22

Po wygłoszeniu Przykazań *„Te słowa wypowiedział PAN do całego waszego zgromadzenia na górze spośród ognia...”*

Dzisiaj ludzie myślą, że **kościół** został założony przez Pana Jezusa. Tak jakby wcześniej go nie było. Otóż ten **kościół** a poprawnie **zgromadzenie** już był za czasów Mojżesza.

Teraz jeszcze inna sprawa. W Biblii występuje tylko 3 razy określenie **chrześcijanin**.

Dzieje Apostolskie 11;26

„Znalazł go tam, sprowadził do Antiochii i przez cały rok przebywali razem w zgromadzeniu. W tym czasie objęli nauczaniem znaczną liczbę osób. To w Antiochii po raz pierwszy nazwano uczniów chrześcijanami.”

Apostołów Pana Jezusa nazwano chrześcijanami. Ludzie z zewnątrz tak określili ludzi wierzących. Uczniowie sami siebie tak nie określali, nigdy.

Dzieje Apostolskie 26;28 – 29

*„Aryppa na to do Pawła: Zaraz mnie przekonasz, bym został **chrześcijaninem**. A Paweł: Dałby Bóg, aby zaraz lub później nie tylko ty, ale i wszyscy, którzy mnie dziś słuchają, stali się tacy jak ja, pomijając te więzy.”*

I znowu osoba niezwiązana z Uczniami Baranka określa właśnie ich w ten sposób. Paweł nie odpowiada tak, że chciałby, aby wszyscy stali się chrześcijanami tylko tacy jak on. Nie określa się w ten sposób.

1 Piotra 4;15 – 16

*„Niech nikt z was już nie cierpi jako zabójca lub złodziej, jako złoczyńca lub ten, kto się miesza w cudze sprawy. Jeśli natomiast ktoś cierpi jako **chrześcijanin**, niech przestanie się wstydzić! Niech raczej tym imieniem przynosi chwałę Bogu.”*

Piotr mówi, aby się już nie wstydzono tego określenia. Dlaczego? Bo jest to określenie obraźliwe, uwłaczające.

Musielibyśmy wejść do greki i zobaczyć, że kiedyś w przeszłości imionom niewolników dodawano końcówkę 'anos'. Po grecku chrześcijanin to **christianos**.

Podam jeszcze werset z **Amosa 3;7**

„Bo Pan Bóg nie uczyni niczego, jeśli nie objawi swego zamiaru sługom swym prorokom.”

Jakoś nie mogę znaleźć żadnego proroctwa w Słowie Bożym odnośnie założenia kościoła, powołaniu chrześcijan jako rzekomego nowego zgromadzenia, nowego tworu. Za to jest wiele proroctw odnośnie Izraela.

Dlaczego Dom Judy to nie Izrael

Dom Judy nigdy nie był nazywany Izraelem sam z siebie, bo też nie miał do tego prawa.

Księga Rodzaju 48;14 – 16

*„Izrael wyciągnął swoją prawą rękę, położył ją na głowę **Efraima**, który był młodszy, a swoją lewą rękę na głowę **Manasses**, umyślnie pokładając swoje ręce, choć pierworodny był **Manasses**. I błogosławił Józefowi, mówiąc: **Bóg, przed którego obliczem chodzili moi ojcowie, Abraham i Izaak, Bóg, który mnie żywił od mej młodości aż do dziś; Anioł, który wybawił mnie ze wszelkiego zła, niech błogosławi **tym chłopcom i niech będą nazywani od mego imienia** i od imienia moich ojców, Abrahama i Izaaka, i niech się rozmnożą na ziemi.**”*

Od tego momentu błogosławieństwo Izraela (pierworództwo) spoczywało na Józefie, a dokładnie na jego synu – Efraimie. Prawo do imienia Izrael mają synowie Józefa oraz ci którzy do nich są przyłączeni. Cały Izrael był rządzony przez Króla Dawida. Gdy jednak doszło do rozłamu, to Dom Judy już nigdy później nie został nazwany Izraelem.

Dopiero gdy Zgromadzenie jest kierowane przez Pana Jezusa, prawowitego i przepowiedzianego Królowi Dawidowi władcę według Bożego Serca może zostać nazwane Izraelem jako Królestwem Kapłanów według porządku Melchizedeka – Króla Sprawiedliwości.

List do Hebrajczyków 5;9 – 10

*„A uczyniony doskonałym, stał się sprawcą wiecznego zbawienia dla wszystkich, którzy są mu posłuszni; Nazwany przez Boga najwyższym kapłanem według porządku **Melchizedeka**.”*

Dlatego świeckie państwo Izrael, w którym mieszkają jedynie Ci, którzy się podają za Judejczyków, a nimi nie są (słowa Pana Jezusa) nie mają prawa do nazywania się Izraelem – jest to zwykłe oszustwo.

Objawienie 2;9

„Znam twoje uczynki, ucisk i ubóstwo – lecz jesteś bogaty – i bluźnierstwo tych, którzy mówią, że są Judejczykami, a nimi nie są, ale są synagogą szatana.”

Objawienie 3;9

„Oto dam ci ludzi z synagogi szatana, którzy mówią, że są Judejczykami, a nimi nie są, lecz kłamią. Oto sprawię, że przyjdą i pokłonią się przed twoimi nogami, i poznają, że ja ciebie umiłowalem.”

Przyszłość

Niebiańska Jerozolima

Objawienie 21;12 i 14

„Miasto otoczone było wielkim, wysokim murem. W murze - dwanaście bram, a na bramach dwunastu aniołów oraz wypisane imiona **Dwunastu Plemion Synów Izraela** ... Mur miasta miał dwanaście fundamentów, a na nich dwanaście imion **Dwunastu Apostołów Baranka**.”

Nie ma tutaj 13 bramy dla Kościoła Chrześcijańskiego albo jeszcze kogoś innego. Cały lud jest jeden. Zawsze był i zawsze będzie.

Objawienie 7;4

„I usłyszałem liczbę opieczętowanych ze **wszystkich Plemion Synów Izraela** - sto czterdzieści cztery tysiące...”

Objawienie 14;1

„Na górze Syjon zobaczyłem Baranka. Stało z Nim sto czterdzieści cztery tysiące **tych, którzy mieli na czole wypisane Jego imię oraz imię Jego Ojca**.”

Oblubienica

Objawienie 12;1

„Na niebie ukazał się wielki znak: kobieta ubrana w słońce, z księżycem pod stopami, w wieńcu z dwunastu gwiazd na głowie.”

Ta symbolika odnosi się bezpośrednio do snu Józefa o jego braciach.

Rodzaju 37;9

„Potem miał jeszcze jeden sen. Ten również wyjawiał braciom: *Postuchajcie, znów miałem sen. Tym razem kłaniało mi się słońce, księżyc i jedenaście gwiazd!*”

Józef jest jednym z dwunastu, tą dwunastą gwiazdą.

To jest to o czym pisał Prorok Jeremiasz, widać ciągłość. Izrael nigdy nie przestał i nie przestanie być Ludem Bożym.

Jeremiasz 31;1 i 31 i 35 – 36

„W tym właśnie czasie - oświadcza PAN - **będę Bogiem wszystkich Plemion Izraela, a one będą moim ludem** ... Oto idą dni - oświadcza PAN - gdy zawrę z **Domem Izraela** i z **Domem Judy** Nowe Przymierze ... Tak mówi PAN, Dawca słońca, by było światłem za dnia, Pan księżycy i gwiazd, aby świeciły nocą, Poruszyciel morza wraz z szumem jego fal, Ten, którego imię brzmi PAN Zastępów: *Jeśliby te prawa mogły przestać działać - oświadcza PAN - to i potomstwo Izraela mogłoby już na zawsze przestać być **Moim Narodem***.”

Podsumowanie

- Osoby uznające Pana Jezusa jako swojego Zbawiciela stają się przez wiarę Izraelem, dziećmi Abrahama,
- Chrzest wodny jest symbolem przejścia - osoby nawrócone, które przeszły ze starego życia do nowego stają się **Hebrajczykami**,
- Pan Jezus jako potomek Króla Dawida jest **Przepowiedzianym Królem Całego Izraela**,
- Pan Jezus jest **Głową Zgromadzenia Wybranych**, jest **Królem Izraela**,
- Obietnica dana Abrahamowi o tym, iż w Abrahamie będą błogosławione wszystkie narody wypełnia się na naszych oczach,
- Izrael to nie polityczne państwo - to Zgromadzenie Wybranych,
- Słowo 'kościół' zostało wymyślone, jest niebiblijne, a jego znaczenie jest puste, ma na celu **wprowadzić zamieszanie**,
- Słowo 'Żyd' zostało wymyślone, jest niebiblijne, ma na celu zastąpić określenie 'Judejczyk' i **wprowadzić zamieszanie**,
- Słowo 'chrześcijanin' w Biblii zostało użyte szyderczo w stosunku do osób, które odnalazły swojego Mesjasza i powróciły do Przymierza. Nikt ani Stwórca, ani żaden z Apostołów nie określali w ten sposób Ciała Chrystusa,

Może i ludzie nadali nam jakieś imię, określenie. Ostatecznie ważne jest to, jak nazywa nas sam Pan Bóg Zastępów.

Rodzaju 32;27 – 28

*„Zapytał go zatem: Jak ci na imię? I odpowiedział: **Jakub**. Wówczas usłyszał: **Nie będziesz już nazywał się Jakub, lecz **Izrael**...**”*

Objawienie 2;17

*„Kto ma uszy, niech wysłucha, co Duch ogłasza Zgromadzeniom. Temu, kto zwycięży, dam nieco z ukrytej manny. Podaruję mu też biały kamyk, a na kamyku wypisane **Nowe Imię**, nieznanie nikomu, poza tym, który je otrzymuje.”*

*Winnica Pańska, Drzewo Oliwne, Przybytek Dawida, Odrestaurowany Namiot Dawida,
Potomkowie Abrahama, Zgromadzenie Izraela, Ciało Chrystusa,
Uczniowie Drogi Mesjasza*